

27 NIEDZIELA ZWYKŁA

ŁK 17,5-10

Apostołowie prosili Pana: «Przymnóż nam wiary!» Pan rzekł: «Gdybyście mieli wiarę jak ziarno gorczycy, powiedzielibyście tej morwie: „Wyrwij się z korzeniem i przesadź się w morze!”, a byłaby wam posłuszna.

Kto z was, mając sługę, który orze lub pasie, powie mu, gdy on wróci z pola: „Pójdź i siądź do stołu”? Czy nie powie mu raczej: „Przygotuj mi wieczerzę, przepasz się i usługuj mi, aż zjem i napiję się, a potem ty będziesz jadł i pił”? Czy dziękuje słudze za to, że wykonał to, co mu polecono? Tak mówcie i wy, gdy uczynicie wszystko, co wam polecono: „Słudzy nieużyteczni jesteście; wykonaliśmy to, co powinniśmy wykonać”».

Wiara i pokorna służba

Wiara i służba Panu Bogu są tematem czytanego dziś fragmentu z Ewangelii Łukasza. Jest on odpowiedzią Jezusa na prośbę apostołów: „Dodaj nam wiary”. W ich prośbie widać, jak ważna jest wiara w ludzkim życiu. Potrzebujemy jej, żeby stać przy Bogu i służyć Mu, pokornie wykonując Jego polecenia. Wiara jest siłą w podejmowaniu wszelkich trudnych decyzji i działań. Nawet odrobina wiary pomaga dokonywać często rzeczy niemożliwych. Mówi o tym Jezus, używając obrazu morwy, którą można byłoby wyrwać z korzeniami i przesadzić w morze, mając choćby tak małą wiarę jak ziarenko gorczycy. Nie oznacza to jednak, że celem wiary nie jest zdolność czynienia nawet tak nieprawdopodobnych cudów, ale służba Bogu w pełnieniu swych życiowych zadań.

Na konieczność łączenia wiary ze służbą zwraca uwagę Jezusowy przykład sługi, który po pracy na polu przygotowuje

jeszcze swemu panu posiłek i służy mu. W ten sposób Jezus każe zachowywać się również swoim uczniom. Ich wiara winna wyrażać się w podobnej bezwarunkowej służbie Bogu. Dlatego Jezus każe nam powtarzać sobie w duchu: „Słudzy nieużyteczni jesteśmy; wykonaliśmy to, co powinniśmy wykonać”. Tymczasem nasze zachowanie nie potwierdza gotowości do służby. Za każdy swój dobry uczynek zaraz oczekujemy od Pana Boga wdzięczności, pochwały i nagrody. Zapominamy o tym, że wszystko, co dobrego czynimy, jest tylko naszym obowiązkiem i zadaniem. Każdy, kto spełnia tylko obowiązek, nie może rościć sobie prawa do szczególnego podziękowania. Pełniąc wolę Bożą, nie powinniśmy dopominać się jakiegś wyjątkowej nagrody, jak gdyby się nam należała. Czyniąc dobro, spełniamy jedynie nasz obowiązek wobec Pana Boga i naszych bliźnich.

Pamiętajmy jak wiele otrzymaliśmy od Boga. Dlatego prosimy o żywą wiarę, gdyż od niej zależy, czy potrafimy spłacać Bogu nasz dług wdzięczności. Zawsze ufajmy Bożemu miłosierdziu i nie bójmy się podejmować zadań, jakie stawia przed nami. Bądźmy wiernymi sługami Pana Boga, którzy nie spodziewają się pochwał za dobre postępowanie, gdyż robią jedynie to, co do nich należy i wynika z ich życiowego powołania.

* * *

*Wiara, jeśli nie byłaby połączona z uczynkami,
martwa jest sama w sobie
(Jk 2,17).*

Tylko głęboka wiara prowadzi do Pana Boga.
Razem z nią pojawia się zaufanie do Stwórcy
i krzepnie siła ducha.